

VIII Konferencja Blżej Emocji

in memoriam - Profesorowi Zbigniewowi Zaleskiemu

Katedra Psychologii Emocji i Motywacji
Instytut Psychologii
Katolicki Uniwersytet Jana Pawła II

KSIĘGA ABSTRKTÓW

18-19 listopada 2021 r.

Dofinansowano z programu „Doskonała nauka” Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
pt.: Konferencja Naukowa „Blżej emocji 8”, (nr rejestracyjny DNK/SP/466490/202015)

Ministerstwo
Edukacji i Nauki

18 LISTOPAD 2021

18.11.2021

Otwarcie konferencji

9:00-9:15

Prof. Waław Bąk, Dyrektor Instytutu Psychologii oraz prof. Agata Błachnio, Kierownik Katedry Psychologii Emocji i Motywacji

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

WYKŁAD:

Regulacja emocji a skuteczność i wytrwałość w osiągnięciu długoterminowych celów

Prof. Romana Kadzikowska-Wrzosek, Uniwersytet SWPS Sopot

9:15-10:00 (18.11.2021)

Przewodniczący: prof. Waław Bąk, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Sesja A

Jak powstają emocje?

10:15-12:15 (18.11.2021)

Przewodnicząca: prof. Monika Wróbel, Uniwersytet Łódzki

Sesja A: 1	
Tytuł	Dlaczego jednych łatwiej zawstydzić, a w innych wzbudzić poczucie winy? Osobowościowe uwarunkowania emocji samoświadomościowych
Autor/Autorzy	Agata Janeczek, MA, prof. UKSW Jan Ciecuch,
Afiliacja	Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
Kontakt	agatajaneczek96@gmail.com
Abstrakt	<p>Emocje samoświadomościowe najczęściej są opisywane w literaturze w kontekście związanych z nimi psychopatologii (Tangney, Wagner, Gramzow, 1992). Na uwagę zasługuje jednak także aspekt dotyczący różnic indywidualnych w zakresie doświadczania tych emocji. Zastanawiające jest, dlaczego niektórzy ludzie mają tendencję do przeżywania wstydu w sytuacji transgresji moralnej, a nie poczucia winy. Z nadzieją na lepsze opisanie i wyjaśnienie przyczyn doświadczania konkretnie tych, a nie innych emocji, podjęto się zbadania osobowościowych uwarunkowań emocji samoświadomościowych. Badanie miało na celu sprawdzenie, w jaki sposób tendencje do przeżywania emocji samoświadomościowych, w szczególności poczucia winy i wstydu, są związane z metacechami osobowości oraz preferowanymi wartościami. W tym celu użyto Kwestionariusza emocji samoświadomościowych (Test of Self-Conscious Affect, TOSCA – 3) do pomiaru wstydu, winy, dumy i pychy, kwestionariusza do pomiaru metacech osobowości wyróżnionych w Kołowym Modelu Metacech Osobowości (Circumplex of Personality Metatraits Questionnaire – Short Form, CPM-Q-SF) oraz Zrewidowanego portretowego kwestionariusza wartości (Portrait Values Questionnaire – Revised, PVQ-RR) do pomiaru preferencji wartości. Przebadano 236 młodych dorosłych w wieku 18–35 lat ($M = 25,15$; $SD = 4,44$); 80,9% badanych stanowiły kobiety. Wyniki analizy związku emocji z metacechami potwierdzają nieadaptacyjne zabarwienie wstydu oraz adaptacyjny charakter winy. Wstyd najsilniej korelował z metacechą dysharmonia, stanowiącą najbardziej dysfunkcyjny układ cech osobowości, wina zaś z metacechami świadczącymi o stabilności funkcjonowania emocjonalnego i społecznego. Odmienną naturę tych emocji widać także w ich związku z wartościami. Wina jest związana z wartościami skupiającymi się na dobrostanie innych i właściwym funkcjonowaniu społeczeństwa, zaś wstyd z takimi, które wskazują na skupienie się na swoim wizerunku. Co ciekawe, wstyd może być przewidywany na podstawie wartości, a jego związek z wartościami: uniwersalizmem społecznym i przystosowaniem do ludzi, wskazują na moralny charakter tej emocji, co było wielokrotnie poddawane w wątpliwość w literaturze.</p>

Sesja A: 2	
Tytuł	Dlaczego ludzie płaczą? Kategorie sytuacji i wydarzeń mogących wywoływać płacz – badania pilotażowe
Autor/Autorzy	Julia Wągrowa, MA, Szkoła Doktorska Nauk Społecznych Uniwersytetu Łódzkiego Prof. Monika Wróbel, UŁ - Instytut Psychologii, Uniwersytet Łódzki
Afiliacja	Szkoła Doktorska Nauk Społecznych Uniwersytetu Łódzkiego
Kontakt	julia.wagrowska@uni.edu.lodz.pl
Abstrakt	Celem dwóch badań pilotażowych było poszukiwanie odpowiedzi na pytanie dotyczące przyczyn płaczu. Z założenia miało to umożliwić stworzenie zbioru winiety sytuacyjnych, które przedstawiają przykłady konkretnych sytuacji czy wydarzeń, które mogą wywoływać u ludzi płacz. W Badaniu 1 (n = 61) badani w sposób ogólny zostali poproszeni o wymienienie sześciu powodów, które sprawiają, że na twarzach ludzi pojawiają się łzy. Z kolei w Badaniu 2 (n = 70) badani zostali poproszeni o wymienienie dwóch konkretnych sytuacji, które są związane z wystąpieniem u ludzi łez związanych z przeżywaniem: szczęścia, smutku, złości, strachu. Finalnie, wyselekcjonowałyśmy zbiór 34 winiety sytuacyjnych. Każda z nich jest krótkim i neutralnym płciowo opisem konkretnej sytuacji, która może wywołać u ludzi łzy. Przedstawiona w opisie osoba przeżywa jedną z emocji: szczęście, smutek, złość, strach. Winiety mogą zostać wykorzystane podczas manipulacji emocjonalnym podłożem łez w badaniach eksperymentalnych.

Sesja A: 3	
Tytuł	“Wielka Dwójka” a emocje indukowane społecznie: Interakcyjny wpływ sprawczości i wspólnotowości na zarażenie emocjonalne i mimikrę emocjonalną
Autor/Autorzy	Magda Piórkowska, Uniwersytet Łódzki; Maja Rzeczkowska, Instytut Psychologii PAN; Adrianna Troszczyńska, Uniwersytet Łódzki; Aleksandra Tołopilo, Uniwersytet SWPS Warszawa; Michał Olszanowski, Uniwersytet SWPS Warszawa
Afiliacja	Uniwersytet Łódzki
Kontakt	monika.wrobel@uni.lodz.pl
Abstrakt	Podczas wystąpienia przedstawimy wyniki trzech prerejestrowanych eksperymentów (N = 195), w których sprawdzaliśmy, jak sprawczość i wspólnotowość nadawcy wpływają na zarażenie emocjonalne (tj. transfer emocji pomiędzy nim a odbiorcą) oraz mimikrę emocjonalną (proces często uznawany za podstawowy mechanizm zarażania emocjonalnego). Zgodnie z Modelem Sprawczości i Wspólnotowości (Abele i Wojciszke, 2014), oczekiwaliśmy, że wpływy obu wymiarów poznania społecznego na reakcje odbiorców będą interakcyjne, tj. wysoka sprawczość będzie nasilała efekty wspólnotowości. Hipotezę tę testowaliśmy, prezentując badanym ekspresje radości, złości i smutku na twarzach nadawców charakteryzujących się wysoką lub niską wspólnotowością oraz wysoką lub niską sprawczością. Wyniki potwierdziły, że wpływy „Wielkiej Dwójki” na zarażenie emocjonalne i mimikrę emocjonalną są interakcyjne. Kierunek i siła tych zależności był jednak zgodny z hipotezami tylko wtedy, gdy nadawca wyrażał radość. W przypadku smutku, nie odnotowaliśmy moderującego wpływu cech nadawcy na reakcje odbiorców, natomiast w przypadku złości wzorzec wyników był niespójny. Tym samym, uzyskane rezultaty są zgodne z założeniem, że reakcje odbiorców są modulowane nie tylko przez cechy nadawcy, ale też społeczne znaczenie wyrażanej przez niego emocji.

Sesja A: 4	
Tytuł	Rola rozumienia mowy w związku rozpoznawania emocji z nasileniem symptomów ASD
Autor/Autorzy	dr Karolina Krzysztofik
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	karolina.krzysztofik@kul.pl
Abstrakt	"Współcześni badacze umiejętności rozpoznawania emocji osób z ASD wyrażają przekonanie, że grupę tę charakteryzuje deficyt w przebiegu neurofizjologicznych procesów odpowiedzialnych za przetwarzanie emocji na poziomie pozaświadomym. Zaburzenie rozpoznawania emocji jako efekt tego deficytu rozpoznaje się głównie w okresie dzieciństwa. Dorosłe wysokofunkcjonujące osoby z ASD natomiast radzą sobie z rozpoznawaniem nawet złożonych stanów emocjonalnych innych osób. Pytanie o umiejętność/ci, która/e ułatwia/ją dorosłym z ASD poprawne rozpoznawanie emocji wciąż pozostaje otwarte.

Sesja B

Znaczenie emocji dla codziennego funkcjonowania?

12:30 – 14.30 (18.11.2021)

Przewodniczący: dr Paweł Kot, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Sesja B: 1	
Tytuł	Wpływ emocji wywołujących różne tendencje behawioralne na decyzje związane z ryzykiem finansowym
Autor/Autorzy	Maciej Pastwa MA; Prof. Kamil Imbir
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii
Kontakt	maciej.pastwa@psych.uw.edu.pl
Abstrakt	<p>Podział emocji, często stosowany w literaturze, opiera się na ich znaku, dzieląc emocje na pozytywne i negatywne. Taki podział ignoruje wymiar aktywacji tendencji behawioralnych dążenia lub unikania, szczególnie w przypadku negatywnych emocji. W tym kontekście emocje gniewu i strachu wydają się interesujące - obie pojawiają się w odpowiedzi na bodziec zagrażający, obie są interpretowane jako negatywne emocje, ale z ewolucyjnego punktu widzenia program działania, który aktywują, jest odmienny. Gniew wywołuje tendencję do dążenia do obiektu, podczas gdy strach sprzyja unikaniu zagrożenia. W przedstawionych badaniach sprawdzaliśmy wpływ emocji gniewu i strachu na decyzje związane z ryzykiem finansowym, jak również wpływ emocji radości i smutku, które także aktywują przeciwne tendencje behawioralne, ale są odpowiednio emocjami różniącymi się znakiem emocji. Wyniki przeprowadzonych przez nas eksperymentów wskazują na istotny wpływ tendencji behawioralnych wywoływanych przez emocje zarówno na podejmowane decyzje finansowe, jak i na czas reakcji w zadaniu wymagającym decyzji. Ujawniono także istotną interakcję między tendencją behawioralną a wysokością postrzeganego ryzyka, która wpływa na podejmowane decyzje. Nie ujawniono natomiast wpływu znaku emocji na podejmowane decyzje. Wyniki wskazują, że temat tendencji behawioralnych dążenia i unikania powinien być eksplorowany w badaniach weryfikujących wpływ emocji na podejmowanie decyzji.</p>

Sesja B: 2	
Tytuł	Dynamika reakcji emocjonalnej podczas lektury pism z urzędu
Autor/Autorzy	Marta Jankowska, MA; Uniwersytet Warszawski, Międzydziedzinowa Szkoła Doktorska; Prof. Kamil Imbir; Wydział Psychologii UW
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski, Międzydziedzinowa Szkoła Doktorska
Kontakt	marta.m.jankowska@uw.edu.pl
Abstrakt	W wystąpieniu przedstawię wyniki badań dotyczących dynamiki reakcji emocjonalnej podczas czytania pism urzędowych. Pisma, które wysyłają do nas urzędy są złożonymi i specyficznymi bodźcami, z którymi spotykamy się powszechnie. Często otrzymaniu pisma z urzędu towarzyszą emocje, które mogą wpływać na procesy poznawcze potrzebne do ich zrozumienia. W ostatnim badaniu (n = 560) weryfikowaliśmy jak reakcje emocjonalne (znak i geneza emocji, a także poziom pobudzenia) zmieniają się na kolejnych etapach czytania tych tekstów. Badaliśmy również jaką rolę ma ich treść i instytucja wysyłająca pismo. Wyniki potwierdziły, że pisma te są odbierane emocjonalnie, a podczas ich lektury przeważają emocje negatywne. Badani wskazali również przyczyny trudności w zrozumieniu tekstów odpowiadające za doświadczane przez nich emocje.

Sesja B: 3	
Tytuł	Emocje w sporcie amatorskim. Pozytywny afekt w przewidywaniu wyników maratonu.
Autor/Autorzy	Michał Kędra, MA Prof. Mariola Łaguna
Afiliacja	Instytut Psychologii, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	michalkedra@interia.eu
Abstrakt	<p>Masowe biegi uliczne, w których mogą brać udział biegacze amatorzy zyskały w ostatnich latach bardzo dużą popularność. Wyniki badań wskazują na pozytywne skutki biegania dla zdrowia psychicznego i odczuwanego dobrostanu, zwłaszcza jeśli utrzymana zostanie odpowiednia regularność. Jednakże, biegacze wielokrotnie doświadczają problemów z uzyskaniem oczekiwanego wyniku w maratonie, co może powodować negatywne nastawienie i brak motywacji do dalszych treningów. W związku z tym badania psychologiczne koncentrują się na poszukiwaniu czynników oddziałujących na uzyskiwanie zamierzonych wyników. Jednym z takich czynników, może być pozytywny afekt. Termin ten zawiera w sobie nastawienie, uczucia i emocje, a jego doświadczanie może powodować wzrost motywacji do zaangażowania w aktywność sportową. W niniejszym badaniu sprawdzono jakie znaczenie ma pozytywny afekt w uzyskiwaniu oczekiwanych wyników w biegu maratońskim. Aby to zweryfikować przeprowadzono badanie na próbie 204 maratończyków, którzy deklarowali poziom pozytywnego afektu i oczekiwania odnośnie wyniku przed startem w maratonie, a następnie na podstawie numeru startowego sprawdzono uzyskany rezultat po ukończeniu biegu. Analiza moderacji wykazała, że pozytywny afekt w interakcji z oczekiwaniami odnośnie wyniku ma istotne znaczenie w przewidywaniu wyników maratonu. Uzyskane wyniki poszerzają aktualną wiedzę o roli pozytywnego afektu w amatorskim uprawianiu sportu oraz mogą być przydatne w praktyce psychologów sportu, trenerów jak i samych zawodników.</p>

Sesja B: 4	
Tytuł	Rola emocji w kształtowaniu zdolności do pracy.
Autor/Autorzy	Łukasz Kapica, MA
Afiliacja	Centralny Instytut Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy
Kontakt	lukaszkapica@gmail.com
Abstrakt	<p>Model Wymagania w pracy – zasoby jest obecnie jedną z popularniejszych koncepcji w psychologii pracy. Opisuje on czynniki w środowisku pracy jako wymagania (tj. fizyczne, psychologiczne i społeczne czynniki ryzyka) oraz zasoby, które są niezbędne do radzenia sobie z wymaganiami. Zasoby jednak nie tylko zapobiegają negatywnym następstwom wymagań, ale także pozwalają osiągać cele zawodowe oraz stymulują rozwój pracownika i pozytywne postawy (Demerouti i in., 2001). Wskazuje się również, że zarówno wymagania, jak i zasoby mogą być źródłem emocji (Basińska, 2016). W literaturze dobrze udokumentowany jest także związek zasobów ze zdolnością do pracy (np. Stuer i in., 2019), która jest ujmowana jako możliwość sprawnego, bezpiecznego i zdrowego wykonania pracy (Ilmarinen, 2009). Jednakże mało badań podejmowało rolę emocji, zwłaszcza pozytywnych, w kształtowaniu zdolności do pracy. Tymczasem zgodnie z koncepcją Poszerzającej i Budującej Funkcji Pozytywnych Emocji (B&B; Frederickson, 1998, 2001) emocje pozytywne poszerzają repertuar myślenia i działania i tym samym sprawiają, że ludzie rozwijają się.</p>

Sesja B: 5	
Tytuł	Praca zawodowa jako zachowanie zdrowotne u osób chorych przewlekle, czyli o potrzebie uwzględniania subiektywnych znaczeń nadawanych aktywności zawodowej
Autor/Autorzy	Dr Katarzyna Mariańczyk, Prof. Wojciech Otrębski, Dr Karolina Krzysztofik
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	katarzyna.marianczyk@gmail.com
Abstrakt	<p>Wstęp: Aktywność zawodowa stanowi jedno z kluczowych zadań rozwojowych w okresie dorosłości. Spełnia liczne funkcje, wpływa na jakość życia, wiąże się doświadczeniem całej gamy przeżyć emocjonalnych. Przykładem wzrostu zainteresowania znaczeniem aktywności zawodowej dla osób chorych przewlekle jest kampania „Choroba? Pracuję z nią!”. Jest to inicjatywa tych pacjentów chorych przewlekle, którzy mimo swojej choroby i jej długofalowego leczenia, nie chcą rezygnować z pracy zawodowej ani doświadczać ciągłej konieczności angażowania w pomoc innych osób, korzystać z rent i zwolnień lekarskich.</p> <p>W niniejszym referacie podjęto próbę opisu subiektywnych znaczeń nadawanych aktywności zawodowej przez osoby przewlekle chore (aktywne i nieaktywne zawodowo) jako funkcji pracy dla ich poczucia zdrowia (w wymiarze fizycznym, psychicznym/emocjonalnym, społecznym) oraz wskazania związków tej funkcji z wybranymi osobowymi uwarunkowaniami (poczucie własnej skuteczności, akceptacja choroby, aktualizacja siebie, psychospołeczne problemy).</p> <p>Grupa i metoda: Badania zostały przeprowadzone na grupie 80 osób chorych przewlekle, aktywnych i nieaktywnych zawodowo, w wieku powyżej 40 lat. Zastosowano następujące narzędzia: Skalę GSES do badania poczucia własnej skuteczności, Skalę PCH-R do badania poziomu problemów psychospołecznych u osób z chorobami przewlekłymi, Skalę AIS do badania akceptacji choroby oraz AS-R-5 do badania aktualizacji siebie. W badaniu została wykorzystana także Skala PZZ-1 służąca do określenia funkcji (prozdrowotnej lub antyzdrowotnej) pracy zawodowej dla psychicznego (P), fizycznego (F) i społecznego wymiaru zdrowia (S).</p> <p>Wyniki: Przeprowadzone badania pozwalają nakreślić dwie wizje subiektywnych znaczeń nadawanych aktywności zawodowej: osób chorych przewlekle aktywnych zawodowo i nieaktywnych zawodowo. Dla tych pierwszych praca jawi się przede wszystkim jako podstawa niezależności oraz dowód na to, że osoby te są zdolne do pracy. Dla drugiej grupy praca to element życia wyczerpujący siły i utrudniający skupienie się na leczeniu choroby. Uzyskane wyniki badań wskazują także na związek doświadczanych problemów psychospołecznych w sferze osobowej i społecznej, poczucia własnej skuteczności i aktualizacji siebie z przypisywaniem pracy funkcji pro lub antyzdrowotnych.</p>

Sesja C w języku angielskim

Emotions & Psychological Wellbeing

15:15 – 16.15 (18.11.2021)

Przewodnicząca: Prof. Dorota Kobylińska, Uniwersytet Warszawski

Sesja C: 1	
Tytuł	Psychological Wellbeing as Cognitive-Emotional Component of Student Self-Regulated Learning
Autor/Autorzy	dr hab. Eduard Balashov
Afiliacja	Uniwersytet Narodowy "Akademia Ostrogska"
Kontakt	eduard.balashov@oa.edu.ua
Abstrakt	<p>The presented research findings report the theoretical aspects of studying the concepts of students' psychological well-being in the process of self-regulated learning, which is examined in the learning activities of HEI (Higher Education Institution) students through a prism of cognitive and emotional components. The essence of student psychological well-being through a prism of cognitive and emotional personality factors has been theoretically studied. The role of psychological well-being and its components in the process of self-regulated learning activities of HEI students has been described. Psychological well-being has been viewed as an integral indicator of the level of personality, which affects resistance, and manifests itself in subjectively tangible satisfaction and life satisfaction. Self-regulated learning has been considered as a metacognitive level of initiation, motivation, monitoring, evaluation and control of all kinds and forms of internal and external activities by the subject of learning, aimed at reaching the predetermined goals of learning, personal and professional self-development and self-realization.</p> <p>The results of empirical research with the use of K. Ryff's questionnaire entitled "Scales of Psychological Well-being," as adapted by S. Karskanova, allowed us to evaluate personal growth, positive relationships with others, goals in life, managing environment, autonomy and self-acceptance which are indicators of individuals' psychological well-being. Methods of statistical data processing such as descriptive statistics (group median - Me, arithmetic mean - M, standard deviation - σ) and the Kruskal-Wallis test, confirmed the existence of a statistically significant linear age-related decrease in indicators on the "Autonomy" Scale for the senior students. Analysis of the empirical data on the levels of defined psychological well-being has showed a linear correlation between psychological well-being and its levels. Thus, the results of the theoretical study and the empirical assessment have indicated that the most appropriate means to improve the psychological well-being of students, as a component of the emotional and behavioral level, is the formation of their active life position, responsibility for their own activities, motivation and autonomy in self-regulated learning activities at the HEIs.</p>

Sesja C: 2	
Tytuł	Effectiveness of emotion regulation strategies in dealing with weak and strong negative emotion: self-report, heart rate variability and electromyography data
Autor/Autorzy	Dr Karol Lewczuk (Instytut Psychologii, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego); Dorota Kobylińska (University of Warsaw); Magdalena Wizła (Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw); Till Kastendieck (Humboldt University, Berlin); Ursula Hess (Humboldt University, Berlin)
Afiliacja	Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego
Kontakt	k.lewczuk@uksw.edu.pl
Abstrakt	In recent years the increasing number of researchers interested in emotion regulation point to the fact that the effectiveness of emotion regulation using specific strategies is not uniform, but can be starkly different depending on the interaction between the features of a controlling agent, situation and a regulation strategy. Despite fast theoretical development of this proposition under the “flexible emotion regulation” framework, the empirical progress lags behind, and the amount of studies directly testing these claims is still low. To address this shortcoming, we conducted a study on a sample of 69 adult females (age: $M=31.12$ $SD=11.45$), incorporating objective data from electrocardiographic and electromyographic measurements. In our study, we investigated how the characteristics of the situation (low vs high emotional stimulation), strategy used (reappraisal, distraction, suppression, no regulation control condition) and individual characteristics (low vs high baseline Heart Rate Variability) as well as their interaction shape emotion regulation effectiveness both on a level of self-reported rating as well as emotional expression (Corrugator supercilii muscle activity). Results indicated that most significant differences between experimental conditions were obtained for highly stimulating photos (high regulatory demands) and for participants with high baseline HRV (high regulatory capacity). In these conditions reappraisal and distraction were more effective in influencing subjective appraisal of picture valence. Moreover, in the same circumstances, suppression, distraction and reappraisal significantly reduced facial muscle activity compared to no regulation. Additionally suppression had a stronger regulatory effect on emotional expression than reappraisal. Our results in large part lend support to flexible emotion regulation framework, showing that emotion regulation effectiveness is not uniform, but significantly depends on used emotion regulation strategy, as well as intraindividual and situational factors. We also gathered other results related to subjectively reported effort and subjective success in applying emotion regulation, which will be discussed.

Sesja C: 3	
Tytuł	Emotion regulation flexibility as an effective way to deal with emotion and daily stress
Autor/Autorzy	dr Dorota Kobylińska, Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski mgr Maria Wasylkowska; Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski mgr Julian Mituniewicz; Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski mgr Agnieszka Rolewska; Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski Marta Marciniak, Department of Psychology, University of Zurich; Aleksandra Uściłko, Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski
Afiliacja	Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski
Kontakt	dorotak@psych.uw.edu.pl
Abstrakt	"The environment we live in is constantly changing. Fixed, inflexible types of responses, including emotion regulation, are generally speaking maladaptive, although greater flexibility is associated with better adaptation. However, this kind of approach, in the psychological literature on emotional regulation has remained almost exclusively theoretical, with only few exceptions of studies that aimed to capture the flexibility in emotion regulation. Emotion regulation flexibility (ERF) is defined as an ability to employ different emotion regulation strategies effectively depending on situational context and characteristics of a person who regulates their emotions. In our study we checked if: (1) ERF indeed positively correlates to adaptive psychological characteristics (from the domain of mental health and well-being) and negatively to maladaptive ones, (2) ERF predicts emotional state in real life and emotion regulation effectiveness in case of stressful daily events.

Symposium (18.11.2021)

16:30-18:00

Przewodnicząca: dr hab. Viktoriia Sychova

V.N. Karazin Kharkiv National University

Symposium: 1	
Tytuł	Activities of territorial centers of social services to prevent and counteract negative emotional actions towards the elderly
Autor/Autorzy	dr hab. Viktoriia Sychova; dr hab. SVITLANA Vakulenko; dr hab. Larisa Khyzhnial; dr Oleksandr V. Khyzhniak
Afiliacja	V.N. Karazin Kharkiv National University
Kontakt	vvs2679@ukr.net
Abstrakt	"This panel is devoted to the study of emotions of social workers in the context of providing services to the elderly and the activities of social services in the field of prevention and counteraction to negative emotional actions towards the elderly. The participants of the panel are based on an expert survey conducted by specialists of the territorial centers of social services of the population of Kharkiv and the Kharkiv region of Ukraine.

Symposium: 2	
Tytuł	Emotional aspects of the professional activity of social workers
Autor/Autorzy	dr hab. SVITLANA Vakulenko
Afiliacja	V.N. Karazin Kharkiv National University
Kontakt	svakulenko28@gmail.com
Abstrakt	<p>Based on the concept of emotional work of the American researcher A. Hochschild, using the concepts of "emotional work", "emotional work", "emotional norms" (rules of expression of emotions), "emotional alienation", "emotional culture", S. Vakulenko focuses on the process of transformation of emotions to the component of modern professional practices, daily activities of social workers. L. Khyzhnyak explores how a specific time-space, life situations affect the emotional state of social service providers for the elderly; captures the emotional perception of social workers of the elderly, associations and specific sensory impressions of the elderly. O. Khyzhnyak defines the requirements for the imagination of social work professionals about the elderly, which should correspond to the triad: to be creative, critical and productive. V. Sychova highlights the experience of the territorial centers of social services of Kharkiv region in the field of prevention and counteraction to violence against the elderly, their attitude to law enforcement agencies, public associations. She notes that Russian aggression has increased violence, particularly in the Kharkiv region, which ranks third after the number of internally displaced persons after the controlled territories of Luhansk and Donetsk regions of Ukraine.</p>

Symposium: 3	
Tytuł	Emotions of social workers in the context of providing services to the elderly
Autor/Autorzy	dr hab. Larisa Khyzhniak; dr hab. SVITLANA Vakulenko
Afiliacja	V.N. Karazin Kharkiv National University
Kontakt	l.khyzhniak@karazin.ua
Abstrakt	Society's underestimation of the hard emotional work of social service professionals with the elderly affects the emotional state of service providers, assessing the importance of their own role in protecting the elderly from emotional negative actions (violence)

Symposium: 4	
Tytuł	Emotional burnout syndrome in representatives of different professions
Autor/Autorzy	dr hab. Tetiana Yablonska, dr Natalia Bulatevych, PhD, mgr Lilia Sirokcha
Afiliacja	Narodowy Uniwersytet im. Tarasa Szewczenki w Kijowie
Kontakt	t_yablonska@ukr.net
Abstrakt	<p>"Topicality. Today the problem of emotional burnout is becoming more relevant in our dynamic world in response to the increasing demands on employees and the challenges, which are faced by the workers of different professions during their work. Development of scientific knowledge about the phenomenon of emotional burnout, its external and internal factors and dynamics requires additional study. It is necessary to carefully study the specifics of burnout in different occupational groups, especially those, where communication with people is an essential component of the activity. The aim of the article is the comparative analysis of the peculiarities of emotional burnout of representatives of different professions with the purpose of revealing their specificity for the further creation of preventive and different psycho-corrective programs.</p> <p>Methods. The main research method is the questionnaire of V. Boyko in order to identify the level and forms of emotional burnout, as well as the author's questionnaire. Also, the F-test was used to identify significant differences between groups.</p> <p>Results. The results of the comparative study of the emotional burnout syndrome of representatives of different professions, such as teachers, doctors, employees of different legal bodies are given. The features of emotional burnout caused by the peculiarities of professional activity are revealed, especially, the degree of emotional involvement in communication, the normativity of professional activity, the measure of social responsibility and so on. It is revealed that, despite having a similar, high, level of emotional burnout, representatives of the studied professions are characterized by differences in its structure.</p> <p>Conclusions. The identified differences will allow developing special preventive and psycho-corrective programs in order to work with specific professional groups. And the study of burnout strategies is foreseen as a prospect for our further research.</p>

Symposium: 5	
Tytuł	Emotional stability as a factor of psychological well-being of personality
Autor/Autorzy	dr hab. Ihor Halian
Afiliacja	Lviv Polytechnic National University, Department Theoretical and Practical Psychology
Kontakt	halyan@ukr.net
Abstrakt	<p>The psychological well-being concept is based on the thesis of the constant need and ability of person to develop, self-realization and self-actualization. The degree of their implementation will form a sense of psychological integrity and satisfaction.</p> <p>Main features for its occurrence should be specific to each age period. One of the factors of psychological well-being in teenage is a low level of anxiety and depression, in adolescence - individual psychological characteristics and the mechanisms of psychological protection. Simultaneous desire for personal growth, self-development and social passivity can provoke internal conflict, which is expressed in the readiness for active self-realization and the inability to realize it. Therefore, the state of psychological well-being in adolescence will depend on the outcome of overcoming these difficulties, as well as the formation of such age-related attainment: reflection, individual self-awareness, existing worldview, life processes and more.</p> <p>Emotions are usually a manifestation of The place of emotions in human activity, caused by the functions which they perform during the process of interaction a person with the environment. One of them is the emotional stability of the personality. It's manifested in different ways on an emotional level. In emotionally unstable people, the experience of intense activity turns into affective processes, the manifestation of which is affected by the basal emotional content.</p> <p>There is a research task: to resolve the contradictions between the urgent need to use preventive measures to increase the level of emotional stability and the lack of scientific justification for the formation of emotional stability through.</p> <p>Exploring the role of emotional stability in professional self-determination, we have identified several factors that, in our opinion, are somehow interrelated. It is about the connection between personal resilience, personal adaptability, self-actualization and the ability to self-regulate.</p> <p>We assumed that the indicator of professional self-determination is the congruence of the professional type of personality to the professional environment. It is investigated that professional congruence increases from the first to the last years of study. This conclusion indicates a high level of psychological adaptation in 61.66% of students in the last year of study compared to first-year students (43%) ($t = -4655, p \leq 0.000$). The number of students with a high level of self-actualization is also growing. This testifies to their personal resilience in general and emotional stability in particular. The presence of a wide range of parameters of professional self-determination of the students, which correlate with both indicators of psychological adaptation and indicators of emotional stability, is stated.</p> <p>Guideline for further in-depth study of the emotional stability of the personality in structure of psychological well-being are his correlation with motivational, moral, volitional, intellectual qualities and properties personality.</p>

19 LISTOPAD 2021

Panel Dyskusyjny

„Pomiar emocji w różnych podejściach metodologicznych”

9:00 - 10:30 (19.11.2021)

Przewodniczący : prof. Kamil Imbir, Uniwersytet Warszawski

Dyskutanci: Tomasz Baran (UW, Warszawa), Tomasz Grzyb (Uniwersytet SWPS, Warszawa), Łukasz Kaczmarek (UAM, Poznań), Magdalena Śmieja-Nęcka (UJ, Kraków), Monika Wróbel (UŁ, Łódź)

Sesja D

„Emocje i Covid” oraz „Emocje i sztuka”

10:45-12:45 (19.11.2021)

Przewodniczący: prof. Kamil Imbir, Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii

Przewodnicząca: dr Magdalena Szubielska, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Sesja D: 1	
Tytuł	Lęk przed koronawirusem a wyczerpanie pracowników medycznych. Mediacyjna rola bezsenności.
Autor/Autorzy	Prof. Łukasz Baka
Afiliacja	CIOP-PIB
Kontakt	lubak@ciop.pl
Abstrakt	<p>Zgodnie z teorią zachowania zasobów Hobfolla (COR), wydarzenia krytyczne (np.: epidemia koronawirusa) budzą u ludzi lęk przed utratą cennych dla nich zasobów. Przedłużający się stan niepokoju może prowadzić do problemów ze snem, a w dłuższej perspektywie do przedłużających się problemów psychicznych. To podstawowe założenie COR stało się inspiracją do przeprowadzenia badań związanych z obecną sytuacją pandemiczną, wśród medyków – grupy zawodowej szczególnie silnie narażonej na ryzyko infekcji COVID-19. W referacie przedstawione zostaną wyniki badań podłużnych, z 8-miesięczną przerwą w pomiarze, nad efektem lęku przed koronawirusem na wyczerpanie oraz rolę bezsenności jako mediatora tej zależności. Osobami badanymi byli pracownicy służby zdrowia (N = 340). Do pomiaru zmiennych wykorzystano trzy narzędzia badawcze: kwestionariusz lęku przed koronawirusem (CAS), skalę bezsenności (COPSOQ) oraz inwentarz wypalenia zawodowego (OLBI). Hipotezy weryfikowano przy pomocy modelowania równań strukturalnych. Wyniki badań okazały się zgodne z COR. Wysokie natężenie lęku przed koronawirusem prowadziło do nasilenia problemów ze snem oraz wyczerpania, mierzonych po upływie ośmiu miesięcy. Uzyskane wyniki niosą ze sobą pewne implikacje praktyczne, gdyż zgodnie z wcześniejszymi badaniami przedłużający się stan wyczerpania w grupie pracowników medycznych prowadzi nie tylko do konsekwencji zdrowotnych dla nich samych (np.: zaburzeń psychicznych), ale także dla zdrowia ich pacjentów (np.: mniejsza dbałość o pacjentów, zaniedbywanie obowiązków, wyższe ryzyko błędów). Dyskusja wyników przeprowadzona zostanie w odniesieniu do badań prowadzonych w dwóch innych grupach zawodowych, różniącym się stopniem narażenia na kontakt z COVID-19.</p>

Sesja D: 2	
Tytuł	Emocje odczuwane podczas pandemii COVID-19, a świadomość interoceptywna i przekonania o zdrowiu
Autor/Autorzy	mgr Aleksandra Modzelewska, Międzydziedzinowa Szkoła Doktorska UW, Wydział Psychologii; dr hab. Kamil Imbir, Wydział Psychologii UW
Afiliacja	Międzydziedzinowa Szkoła Doktorska UW, Wydział Psychologii
Kontakt	a.modzelewska4@uw.edu.pl
Abstrakt	"Tło teoretyczne. Pandemia COVID-19 to rodzaj stresującego wydarzenia, które może mieć wpływ na stan psychiczny. Groźba zachorowania na poważną, zakaźną chorobę wydaje się być związana ze wzrostem emocji negatywnych oraz spadkiem emocji pozytywnych. Ponieważ stresor jest silnie powiązany ze zdrowiem i ciałem, postanowiliśmy zbadać, w jaki sposób czynniki dotyczące percepcji i oceny własnego ciała pozostają w relacji z emocjami różnego typu. Celem badania była weryfikacja powiązań między trzema typami zmiennych: świadomością interoceptywną opisaną przez Mehling i wsp. (2012a, 2018), negatywnymi przekonaniami o zdrowiu i ciele oraz różnymi rodzajami emocji wyodrębnionymi w oparciu o wymiar znaku oraz pochodzenia.

Sesja D: 3	
Tytuł	Badania nad rozwojem inteligencji emocjonalnej u młodzieży ze spektrum autyzmu przez pryzmat izolacji pandemicznej
Autor/Autorzy	Hanna Popowska
Afiliacja	Uniwersytet Śląski w Katowicach
Kontakt	hpopowska12@gmil.com
Abstrakt	Prezentacja dotyczy badań realizowanych w ramach pracy licencjackiej "Wpływ oddziaływań arteterapeutycznych na poziom inteligencji emocjonalnej dzieci ze spektrum autyzmu", które prowadziłam w 2020 roku na międzyuczelnianych studiach Arteterapia (Uniwersytet Śląski, Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach, Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach). W trakcie realizacji projektu nastąpił lockdown. Wymusił on nastanie przerwy w prowadzeniu zajęć a następnie przeniesienie projektu do rzeczywistości wirtualnej. Przyniosło to nowe wnioski i istotnie wpłynęło na wyniki prowadzonych badań.

Sesja D: 4	
Tytuł	Akt wandalizmu czy ozdoba miast? Street art jako sztuka wzbudzająca skrajne emocje estetyczne
Autor/Autorzy	dr Magdalena Szubielska
Afiliacja	Instytut Psychologii, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	magdasz@kul.pl
Abstrakt	<p>Pomimo powszechnej obecności na całym świecie (zwłaszcza w większych miastach), graffiti jest wciąż kontrowersyjną formą sztuki – ze względu na historyczne skojarzenia z wandalizmem i aktami przestępczymi (Chamberlain et al., 2020; Waclawek, 2011). Z drugiej strony, ponieważ street art prezentowany jest na ulicy, a nie w zamkniętych instytucjach kultury, do których wstęp zwykle sporo kosztuje, sztuka uliczna przyciąga coraz szersze grono odbiorców i przyczynia się do wzrostu potencjału turystycznego miast. W niniejszym referacie zostanie zaprezentowany przegląd badań dotyczących recepcji street artu, prowadzonych w nurcie empirycznej estetyki (Chamberlain et al., 2020; Gartus et al., 2015; Gartus & Leder, 2014; Mitschke et al., 2017), a także dwa badania własne dotyczące doświadczeń estetycznych związanych z odbiorem murali graffiti przez osoby dorosłe. Pierwsze badanie (Szubielska & Ho, 2021) prowadzono w warunkach laboratoryjnych. Pokazało ono brak związku między uznawaniem murali za sztukę a podobaaniem się tej formy sztuki ulicznej (murale były uznawane za sztukę rzadziej, a jednocześnie podobały się odbiorcom bardziej, niż obrazy abstrakcyjne). Drugie (nieopublikowane jeszcze) badanie prowadzono w naturalnych warunkach odbioru sztuki ulicznej, tj. osoby badane oglądały murale graffiti, a także rzeźby eksponowane w przestrzeni publicznej, na ulicach miasta Lublina. Manipulowano kolejnością oglądania (najpierw murale bądź najpierw rzeźby). Murale były uznawane w większym stopniu za sztukę, a także bardziej podobały się osobom badanym niż rzeźby, ale tylko w sytuacji, gdy murale były oglądane jako drugi gatunek w kolejności (gdy były oglądane jako pierwsze, uzyskano odwrotne efekty). Może to oznaczać, że oglądanie bardziej tradycyjnych gatunków sztuki powoduje ramowanie (framing), dzięki któremu odbiorcy są bardziej skłonni uznawać później oglądane, mniej konwencjonalne gatunki sztuki (takie jak murale graffiti) za będące wartościowymi dziełami. W podsumowaniu uzyskanych wyników badań zostaną przedstawione propozycje dalszych psychologicznych studiów nad sztuką uliczną, prowadzonych w teoretycznym kontekście modeli emocji estetycznych.</p>

Sesja D: 5	
Tytuł	Odczuwany afekt a proces nauki u osób uczących się gry na instrumencie
Autor/Autorzy	Zofia Mazur-Socha, MA; Prof. Mariola Łaguna
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	zsmazur@gmail.com
Abstrakt	<p>Wprowadzenie: Sukces muzyka jest możliwy dzięki sumiennym i wieloletnim praktykowaniu gry na instrumencie muzycznym. Jednak nie każdy uczący się gry angażuje się w ćwiczenie w stopniu, który umożliwia stały rozwój i osiągnięcie nowych umiejętności. W naszych badaniach wykorzystaliśmy model faz działania Heckhausena i Gollwitzera do rozumienia procesu ćwiczenia na instrumencie, wyodrębniając fazę intencji ćwiczenia, planowania ćwiczenia, działania i ewaluacji wykonania. Sprawdziliśmy, jaką rolę w tym procesie pełni afekt osoby uczącej się, czyli świadomie dostępne emocje i nastroje. W szczególności, badałyśmy cztery typy afektu odczuwanego podczas ćwiczenia, które różniły się walencją (afekt pozytywny vs. negatywny) oraz stopniem aktywacji (silnie vs. słabo nasilony), co jest zgodne z kołowym modelem afektu Russella. Metoda: W Badaniu 1 wzięło udział 171 uczniów szkół muzycznych II stopnia z klasy fortepianu a w Badaniu 2 uczestniczyło 235 uczniów szkół II stopnia grających na różnych instrumentach. W obu badaniach wykorzystano Inwentarz Realizacji Celu w Ćwiczeniu Gry na Instrumencie oraz Kwestionariusz Afektu związanego z Ćwiczeniem Gry na Instrumencie. W Badaniu 2 wykonano dodatkowy pomiar fazy działania i ewaluacji wykonania, dwa tygodnie po pierwszym pomiarze. Wyniki: Oba badania pokazały, że im bardziej uczniowie odczuwali pozytywny afekt o wysokiej aktywacji, tym większa była ich intencja ćwiczenia. Im bardziej nasilony był afekt negatywny – zarówno o wysokiej jak i o niskiej aktywacji – tym gorzej oceniali swoje wykonanie utworu na instrumencie, również wtedy, gdy wykonanie utworu było oceniane dwa tygodnie po ocenie afektu. Wnioski: Wyniki badań mogą być interesujące dla psychologów praktyków pracujących w szkołach muzycznych oraz mogą być wykorzystane do rozbudowy teorii dotyczących roli afektu w regulacji zachowania. Słowa kluczowe: afekt, ćwiczenie gry na instrumencie, realizacja celu, model faz działania</p>

Sesja D: 6	
Tytuł	Psychologiczne aspekty emocji w sztukach performatywnych.
Autor/Autorzy	Dr Wojciech Napora
Afiliacja	Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie
Kontakt	wwojciechnapora@gmail.com
Abstrakt	Celem zaprezentowanego referatu będzie wskazanie na rolę i znaczenie emocji w sztukach performatywnych - na przykładzie aktorstwa oraz sztuki iluzji. Obydwie dziedziny sztuki estradowej są zorientowane na wywołanie emocji u publiczności, za pomocą różnych środków wyrazu artystycznego. Zostaną wskazane podobieństwa i różnice występujące pomiędzy dwiema profesjami. Co więcej, zostaną zaprezentowane wyniki dotyczące porównania aktorów teatralnych pod kątem aspektów emocjonalnych takich jak umiejętności akceptacji emocji, rozumienia emocji i empatii.

Sesja Krótkich Prezentacji E

13:00-13:45 (19.11.2021)

Przewodnicząca: dr Emilia Mielniczuk; Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Sesja E: 1	
Tytuł	Hope dies last. The proverb scale of pessimism and optimism
Autor/Autorzy	dr Mariusz Wołończiej, dr hab. Tomasz Jankowski
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	mariusz.woloncziej@gmail.com
Abstrakt	<p>Background: Using proverbs is among the most common social phenomena. While the majority of research on depressiveness has focused on individuals neglecting cultural context, we apply paremiological perspective to examine how optimism and pessimism in proverbs reflect mental states of persons with various levels of depressiveness. The purpose is to test a brief tool for assessing optimism and pessimism imprinted in proverbs.</p> <p>Method: Based on two samples N=303 and N=405 we carried out a multi-step study to validate a Proverb Questionnaire of Optimism and Pessimism (PQOP) with measures of depressiveness (Beck Depressiveness Inventory, BDI), positive orientation (Life Orientation Test, LOT-R) and personality (International Personality Item Pool Polish, IPIP). Based on proverbs we employ the cultural life scripts (CLS) linking them with personal life scripts (PLS) anchored in mental states. We test the structural validity of the PQOP, its reliability, age, and sex invariance. Additionally, the convergence and incremental validity of the PQOP, as well as theoretical validity, were verified by mediation analysis, where optimism and pessimism subscales of the LOT-R were predictors of depressiveness, and two subscales of the PQOP as mediators.</p> <p>Results: Quantitative studies show: A) the validity, reliability, gender and age invariance of the (9-item) PQOP comprising two subscales of optimism and pessimism as a culture-bound aspect of depressiveness B) how proverbs function as mediators in the relationship between pessimism/optimism and depressiveness.</p> <p>Conclusions: Despite the seemingly ambiguous figurative language persons with various levels of depressiveness are able to express their internal states and experiences activated by proverbs. The study offers a paremiological view on depressiveness, emphasizing the role of cultural scripts in affective disorders. A new tool offers implications based on paremiology for more culture-related research and clinical practices.</p>

Sesja E: 2	
Tytuł	Is it possible to create more potential for agreement on a scientific taxonomy of emotions?
Autor/Autorzy	Krystian Macheta, MA, prof. Oleg Gorbaniuk
Afiliacja	Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie; Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	krystian.macheta@gmail.com
Abstrakt	The poster is going to show the many possibilities of taxonomy of emotions which appeared in the scientific literature from philosophy to modern psychology. Classifications will be shown from different points of view: 1) philosophical; 2) evolutionary (also from “non-classical” point of view); 3) cognitive; 4) physiological; 5) neurobiological and 6) linguistic. The presentation attempt to find the consensus of emotion classification but shows that it is extremely hard or even impossible task. It also shows the psycholexical approach as a new possibility of emotion classification but, unfortunately, with no warranty of success.

Sesja E: 3	
Tytuł	The benefits of being grateful. Examining the mediation role of gratitude on the associations between humility, empathy and false self
Autor/Autorzy	Dr Katarzyna Tomaszek
Afiliacja	Uniwersytet Pedagogiczny Im. KEN W Krakowie
Kontakt	katarzyna.tomaszek@up.krakow.pl
Abstrakt	<p>Background: Gratitude has been defined as personality disposition or character strength that enhance pro-sociality and mental health (Wood et al., 2010; Nielsen, Marrone, 2018; Weidman et al., 2018). This complex interpersonal emotion is commonly understood as a sense of thankfulness and joy for what one possesses (Mullet et al., 2003, Emmons, 2004), and it is experienced when people receive something valuable and beneficial (Emmons, 2004). Past studies have confirmed the positive association between gratitude and humility (Kruse et al., 2014), as well between gratitude and empathy (Lasota et al., 2020). However, researchers have made relatively little empirical insight into the interrelationships between gratitude, humility and empathy, and little is known about their relationships to false self.</p> <p>Objective: The aim of this study was to test the mediation role of gratitude on the association between humility and false identity as well as empathy and false identity.</p> <p>Participants and Procedure: 220 university students (91% females) from pedagogy, therapy and psychology fields, completed scales concerning humility as a state (BSHS scale), gratitude (GQ scale), empathy (QCAE inventory) and false identity construct (POFS scale). Data collection was voluntary and gratuitous.</p> <p>Results: The results confirmed the significant correlations between gratitude, empathy and authenticity, but not with humility. The findings confirmed the mediation role of gratitude on the associations between (1) humility and false self, (2) affective empathy and false self, but not between cognitive empathy and false self.</p> <p>Conclusions: The findings provide the meaning of gratitude as the positive disposition that promotes being authentic.</p>

Sesja E: 4	
Tytuł	The structure of the Polish version of the State Hope Scale
Autor/Autorzy	dr Emilia Mielniczuk ¹ Prof. Mariola Łaguna ¹ dr Mariusz Zięba ² dr Agnieszka Zawadzka ²
Afiliacja	¹ Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II ² Uniwersytet SWPS
Kontakt	mielniczuk.e@gmail.com
Abstrakt	<p>Increasingly, researchers suggest that various personal characteristics can be described in two ways - as fixed dispositions and changeable states that vary in response to the situations encountered (Horstmann, Ziegler, 2020). An example of such a variable may be hope in Snyder's conception. The factor structure and basic psychometric properties of the tool measuring hope as a stable disposition (ADHS) have been tested in many studies, confirming the reliability and validity of the tool. However, in the case of the scale measuring hope as a state (SHS), there are only two articles that examine the factor structure of the tool. The aim of this poster is twofold: (1) to determine which model best represents hope state; (2) to present basic psychometric properties of the polish version of the scale. Therefore two studies were conducted. In study one, several models of the SHS were compared. In study two, the factor structure of the SHS was again tested. Moreover, invariance between age and gender of the superior factorial structure were investigated. In second study we also check external validity of a polish version of state hope scale by investigating its relationship with dispositional hope as well as positive and negative affect.</p> <p>Study one conducted on 242 polish employees revealed that of the alternative models analyzed, the bifactor model obtained the best fit indices. Study two that involve 947 Polish adults again showed that the bifactor model best represents hope as a state. What is more full scalar invariance of bifactor model was confirmed by all indices of model fit differences across two age groups as well as across gender. Finally all analyzed associations between hope and other variables were found to be statistically significant confirming criterion validity of the SHS.</p>

Sesja E:5	
Tytuł	Nowa skala do pomiaru satysfakcji z dnia
Autor/Autorzy	dr Emilia Mielniczuk
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	mielniczuk.e@gmail.com
Abstrakt	<p>"Prezentowane badanie miało na celu stworzenie i sprawdzenie właściwości psychometrycznych narzędzia do pomiaru satysfakcji z dnia, które będzie mogło być stosowane w intensywnych badaniach podłużnych polegających na wielokrotnej ocenie aktualnych myśli, uczuć, zachowań. Narzędzie zostało stworzone w oparciu o istniejący już, zwalidowany i mający szerokie zastosowanie kwestionariusz ogólnej satysfakcji z życia (Diener i in. 1985), składa się z 6 pozycji i ma za zadanie mierzyć subiektywne poczucie zadowolenia z danego dnia. Częsty pomiar wymaga tego, aby narzędzia były krótkie, tak aby osoba wypełniająca je wielokrotnie nie czuła znużenia, co mogłoby wpłynąć na sposób wypełniania kwestionariusza. Z powodu braku sprawdzonych, krótkich narzędzi do pomiaru dziennej satysfakcji, naukowcy dokonują pomiaru satysfakcji stosując skale składające się tylko z jednej pozycji, co może wpływać negatywnie na rzetelność uzyskanych wyników. Ponadto dzienna satysfakcja jest mierzona jako aspekt emocjonalny – pomiar doświadczanych w ciągu dnia emocji ma świadczyć o poziomie dziennej satysfakcji. Brakuje natomiast skal, które traktowałyby chwilową satysfakcję jako aspekt poznawczy.</p> <p>W celu stworzenia narzędzia przeprowadzone zostały dwa badania. Badanie 1 na próbie 427 osób dorosłych sprawdzało wstępną strukturę czynnikową skali. Eksploracyjna Analiza Czynnikiowa wyodrębniła jeden czynnik. Badanie 2 oparte było na metodologii badań dziennikowych. Osoby badane (N = 168) miały za zadanie wypełniać skalę satysfakcji z dnia raz dziennie przez 10 kolejnych dni. W celu weryfikacji struktury narzędzia zastosowana została wielopoziomowa confirmacyjna analiza czynnikowa, która wykazała dobre dopasowanie modelu jednoczynnikowego. Przeprowadzone badanie potwierdziło wysoką rzetelność skali. Na przestrzeni 10 dni wskaźnik α Cronbacha wahał się od .87 do .91. Ponadto dowiedziona została trafność kryterialna nowego narzędzia.</p> <p>"</p>

Sesja E: 6	
Tytuł	Style komunikowania się w kontekście emocji u osób uzdolnionych plastycznie
Autor/Autorzy	Izabela Teresa Szymczak, MA
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	izabela.woszczynska@gmail.com
Abstrakt	Osoby posiadające uzdolnienia plastyczne stanowią grupę jednostek posiadających kierunkowe uzdolnienia. Celem badania było sprawdzenie, jakie style komunikowania się posiadają osoby uzdolnione plastycznie w odróżnieniu od grupy kontrolnej. W badaniu wzięli udział studenci malarstwa (N = 34), wiek (M = 22,71) i grupa kontrolna (N = 43), wiek (M = 22,23). Do badania wykorzystano Interpersonalne Skale Przymiotnikowe IAS Wigginsa. Wykazano, że pewne style komunikowania takie jak: Zimny-Nieczuły, Powściągliwy-Introwertywny, Niezdecydowany-Uległy, Ciepły-Zgodny występują częściej u osób uzdolnionych plastycznie niż w grupie kontrolnej. Wynika to ze specyfiki osób uzdolnionych plastycznie. Style komunikowania się opierają się na pozytywnych i negatywnych emocjach. Każdy styl ma inne zabarwienie emocjonalne i przekłada się na rodzaj i jakość interakcji z drugim człowiekiem. Style komunikowania się pod kątem interakcji możemy podzielić na partnerskie oraz niepartnerskie.

Sesja E: 7	
Tytuł	Technostres, a satysfakcja i zagazowanie w pracę osób pracujących z ITC
Autor/Autorzy	dr Paweł Kot
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	pawel.kot@kul.pl
Abstrakt	<p>Współczesne środowisko pracy staje się bardzo stresujące ze względu na szybko zmieniające się technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) wykorzystywane w procesie pracy. W niniejszym badaniu podjęto działania w celu sprawdzenia zależności między źródłami technostresu i czynnikami chroniącymi, a satysfakcją z pracy i zaangażowaniem pracowników. W tym celu przeprowadzono badania na 349 pracownika korzystających w swojej pracy z ITC. Wiek osób badanych mieścił się w przedziale 18 – 65 lata, $M = 38,54$, $SD = 16,32$. W badaniu wykorzystano Skalę Czynników Technostresu i Czynników chroniących, Skalę Satysfakcji z Pracy oraz Utrechcką Skalę Zaangażowania w Pracę. W badaniu wykorzystano metodę Modelowania Równań Strukturalnych. Wyniki wykazały związek między źródłami technostresu i czynnikami chroniącymi. Dodatkowo zmienne te okazały się istotne dla kształtowania satysfakcji z pracy, a finalnie również w wyjaśnianiu zaangażowania pracowników. Technostress może zmniejszać satysfakcję i zaangażowanie pracowników, należy zatem podejmować działania w celu redukcji źródeł technostresu w miejscu pracy, a wspierania czynników chroniących przez technostresem.</p>

WYKŁAD:

Zaćmione okulary Pollyanny: Skutki sprostowania błędnych informacji negatywnych i pozytywnych w formowaniu wrażeń o innych ludziach.

prof. Wojciech Cwalina, Uniwersytet im. Marii Skłodowskiej Curie

14:30 – 15.15 (19.11.2021)

Przewodniczący: dr Mariusz Wołońciej, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

<p>Sesja F</p> <p>Emotions & Psychological Wellbeing</p> <p>15:15-16:45 (19.11.2021)</p>
<p>Przewodnicząca: Prof. Monika McNeill</p> <p>Glasgow Caledonian University</p>

Sesja F: 2	
Tytuł	From Robots to Humans: how robots' characteristics affects knowledge and skills development in children
Autor/Autorzy	Prof. Elvis Mazzoni
Afiliacja	University of Bologna
Kontakt	elvis.mazzoni@unibo.it
Abstrakt	<p>Robotics is one of the most interesting and promising disciplines for education and learning with preschool and schoolchildren, and researches till now carried on focused on child-robot interactions during computational thinking tasks, creative dance, storytelling, learning English and scientific skills such as computer programming, engineering, physics and mathematics. However, we may wonder how much the characteristics of the robot used can affect the acquisition or improvement of knowledge and skills in children. In this proposal, we present 3 different situations in which a) a humanoid robot is used to improve English foreign language in Italian children, b) three different robots (2 animal-like and 1 humanoid) are used to improve children's wayfinding skill, c) and a non-humanoid robot is used to improve children's creative thinking. Even though robots show their effectiveness in all situation, robot's features seem to play an important role in some situations and the humanoid robot, thanks to its communication and emotional features, seems to be the more effective compared to the other robots.</p>

Sesja F: 3	
Tytuł	Association between mental health trajectories and somatic symptoms following a second lockdown in Israel: a longitudinal study
Autor/Autorzy	Prof. Menachem Ben-Ezra
Afiliacja	Ariel University
Kontakt	menbe@ariel.ac.il
Abstrakt	<p>Objectives: To identify mental health prospective trajectories before and after a second lockdown during the COVID-19 pandemic and their associations with somatic symptoms.</p> <p>Design: Prospective Study.</p> <p>Setting: Population-based study drawn from a probability-based internet panel of over 100 000 Israelis.</p> <p>Participants: Adults aged 18 years or more, representative of the adult Israeli population. The participants were measured at two time points (time 1 (T1) pre-second lockdown N=1029; response rate=76.17%; time 2 (T2) post-second lockdown N=764; response rate=74.24%).</p> <p>Main outcome measures: Trajectories of anxiety and adjustment disorder based on clinical cut-off score for probable diagnoses across T1-T2, somatic symptoms at T2. The four trajectories: stable-low, (no probable diagnosis), stable-high (stable probable diagnosis), exacerbation (no probable diagnosis at T1, probable diagnosis at T2), recovery (probable diagnosis at T1, no probable diagnosis at T2).</p> <p>Results: Three anxiety trajectories predicted probable somatic symptoms (stable-high OR=6.451; exacerbation OR=5.379; recovery OR=2.025) compared with the stable-low trajectory. The three adjustment disorder trajectories also predicted somatic symptoms (stable-high OR=4.726; exacerbation OR=6.419; recovery OR=4.666) compared with the stable-low trajectory.</p> <p>Conclusions: Our data show elevated somatic symptoms among those whose mental health trajectories were poor, exacerbated and those who recovered following the second lockdown. The presentation of somatic symptoms may mask psychological vulnerabilities, even among those who appear to have recovered from the stressor. This indicates that lockdown may be a double-edged sword and should be carefully administered given</p>

**SESJA REFERATOWA DEDYKOWANA PROFESOROWI ZBIGNIEWOWI
ZALESKIEMU (Sesja G)**

17:00-18:30 (19.11.2021)

**Przewodnicząca: Prof. Agata Błachnio
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II**

Sesja G: 1	
Tytuł	Związek wartości z przyszłością transcendentną i transcendentalną pośredniczony przez uważność - analiza równań strukturalnych
Autor/Autorzy	Celina Timoszyk-Tomczak, Magdalena Kerestey, Ernest Tyburski
Afiliacja	Uniwersytet Szczeciński
Kontakt	celina.timoszyk-tomczak@usz.edu.pl
Abstrakt	<p>Wartości, ze względu na swój abstrakcyjny charakter, wiążą się z konstruowaniem odległej przyszłości, w tym również przyszłością poza doczesnością - transcendentną i transcendentalną. Przy czym przyszłość transcendentna holistycznie ujmuje czas po śmierci, wykracza poza osobistą perspektywę. Przyszłość transcendentalna opiera się na wierze i przekonaniach przekazywanych przez innych czy w przekazie kulturowym. Dodatkowo badacze twierdzą, że jednym z mechanizmów działania uważności jest klaryfikacja wartości, a sama uważność stanowi zarówno perspektywę czasową jak i własną świadomość perspektyw czasowych. Dlatego celem badania było uchwycenie pośredniczącego wpływu uważności na związek między wartościami a przyszłością transcendentalną i transcendentną.</p> <p>W badaniach wzięło udział 189 osób, w tym 135 kobiet i 54 mężczyzn. Do oceny preferencji wartości wykorzystano polską wersję Portretowego Kwestionariusza Wartości Schwartza (PVQ; Cieciuch, Zalewski, 2011). Do oceny pięciu czynników uważności zastosowano polską wersję Short Form of the Five Facet Mindfulness Questionnaire (SF-FFMQ; Radoń, Rydzewska, 2018), a do zbadania dwóch rodzajów perspektyw na przyszłość posłużył Inwentarz Transcendentnej i Transcendentalnej Przyszłości (ITTF; Timoszyk-Tomczak, Bugajska, 2019).</p> <p>Uzyskane rezultaty pokazały trafność weryfikowanego modelu $\chi^2=14,25$; RMSEA=0,032(0,000-0,084); SRMR=0,035; GFI=0,984; CFI=0,994. Wyniki pokazały, że istnieją związki między wartościami takimi jak tradycja, życzliwość, uniwersalizm, kierowanie się sobą a perspektywą transcendentną. Przy czym związki uniwersalizmu, kierowania się sobą, życzliwości z przyszłością transcendentną są mediowane przez obserwowanie, jeden z aspektów uważności. Natomiast tradycja, życzliwość, uniwersalizm wiążą się z przyszłością transcendentalną.</p> <p>Nasze badania dostarczają dowodów na związek wartości i perspektywy transcendentnej oraz jego pośredniczenie przez uważność. Wskazują, że osoby, które preferują wartości związane z życzliwością, uniwersalizmem i kierowaniem się sobą częściej mają rozwinięte umiejętności odczuwania zróżnicowanych odczuć zmysłowych i mają bardziej rozbudowaną perspektywę transcendentną.</p>

Sesja G: 3	
Tytuł	Zastosowanie Skali Postaw Wobec Przyszłości Z. Zaleskiego w badaniach nad rodzicami dzieci z niepełnosprawnością
Autor/Autorzy	Prof. Anna M. Bujnowska
Afiliacja	University of Oviedo, Spain
Kontakt	anna.m.bujnowska@gmail.com
Abstrakt	<p>Cel: Celem badań było określenie różnic w nasileniu niepokoju przyszłościowego u matek i ojców wychowujących dziecko z niepełnosprawnością w porównaniu z rodzicami dzieci pełnosprawnych. Ponadto, dokonano analizy socjodemograficznych uwarunkowań postaw rodziców wobec przyszłości oraz określono profile zasobów matek dzieci pełno- i niepełnosprawnych. Podstawę teoretyczną prezentowanych badań stanowił motywacyjny model nadziei i niepokoju opracowany przez Z. Zaleskiego (1997, 2017).</p> <p>Metoda: W badaniach wzięło udział 270 rodziców, w tym 167 rodziców dzieci z niepełnosprawnością i 103 rodziców dzieci pełnosprawnych. Do pomiaru lęku przyszłościowego wykorzystano eksperymentalną wersję Skali Postaw Wobec Przyszłości Z. Zaleskiego (38-itemów), zaś stylów i strategii radzenia sobie ze stresem - CISS C. S. Carvera i in. oraz COPE N. Endlera i J. Parkera. Do analizy statystycznej zastosowano jednoczynnikową analizę wariancji ANOVA, test t-Studenta (SPSS 21) oraz analizę profili latentnych - LPA (Mplus 7.11).</p> <p>Wyniki: Wyniki badań wykazały, że matki wychowujące dzieci z niepełnosprawnością deklarują zdecydowanie wyższy poziom lęku przyszłościowego niż ojcowie dzieci pełno- i niepełnosprawnych. Rodzice z wyższym wykształceniem, w porównaniu z rodzicami ze średnim, charakteryzują się niższym nasileniem niepokoju przyszłościowego w każdym jego aspekcie tj. globalnym, politycznym, ekonomicznym, społecznym i osobistym. Płeć i wiek dziecka niepełnosprawnego oraz rodzaj jego niepełnosprawności determinuje poziom lęku przyszłościowego jego rodziców. Natomiast analiza profili latentnych ujawniła trzy profile matek dzieci niepełnosprawnych oraz dwa profile matek dzieci pełnosprawnych różniące się poziomem lęku przyszłościowego oraz stylami i strategiami radzenia sobie ze stresem.</p> <p>Wnioski. Badanie wskazuje na potrzebę prowadzenia dalszych poszukiwań zależności nad poziomem niepokoju przyszłościowego, zwłaszcza w grupie matek dzieci niepełnosprawnych. Istotne wydaje się określenie również poziomu nadziei i optymizmu tej grupy rodziców.</p>

Sesja G: 4	
Tytuł	Perspektywa czasowa jako przestrzeń samoregulacji: Przesłanki empiryczne i rozważania koncepcyjne w świetle teorii temporalnej regulacji emocji
Autor/Autorzy	dr hab. Maciej Stolarski
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	mstolarski@psych.uw.edu.pl
Abstrakt	<p>Perspektywa czasowa, zwłaszcza przyszłościowa, była dotychczas ujmowana głównie jako fenomen poznawczy i/lub mechanizm motywacyjny. W ramach wystąpienia postaram się przedstawić to zjawisko z nieco szerszej perspektywy, koncentrując się na regulacyjnym znaczeniu mentalnych podróży w czasie dla rozmaitych zjawisk afektywnych. Wychodząc od głównych założeń lewinowskiej teorii pola psychologicznego, postaram się dowieść, iż perspektywa czasowa może być rozumiana jako jeden z najważniejszych mechanizmów, umożliwiających świadomą i celową regulację stanów emocjonalnych. W swoich rozważaniach odwołam się m.in. do teorii regulacji emocji Jamesa Grossa, a także do autorskiej koncepcji temporalnego metapoznania, którą rozwijam wspólnie z Geraldem Matthewsem. Przytoczę szereg wyników empirycznych, wskazujących na istotną rolę perspektywy czasowej (w tym zwłaszcza perspektywy przyszłościowej, przeszłościowo-pozytywnej oraz tzw. perspektywy zrównoważonej) jako mechanizmu pozwalającego na wzmocnienie emocji pożądanых ("pozytywnych") i poczucia szczęścia oraz redukcję niepożądanych stanów afektywnych (emocji i nastrojów "negatywnych"). Możliwości praktycznego zastosowania tej wiedzy przedstawię na przykładzie modelu perspektyw czasowych w sporcie oraz najnowszych wyników badań empirycznych, mających na celu jego weryfikację.</p>

Sesja G: 5	
Tytuł	Ciemna Przyszłość – prezentacja skróconej wersji Skali Postaw wobec Przyszłości
Autor/Autorzy	dr hab. Małgorzata Sobol
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	malgorzata.sobol@psych.uw.edu.pl
Abstrakt	Celem prezentacji jest przedstawienie właściwości psychometrycznych skróconej wersji Skali Postaw wobec Przyszłości (Zaleski, 1994) – Skali Ciemna Przyszłość. Skala Ciemna Przyszłość została opracowana na podstawie badania 2285 osób dorosłych. Przedstawione zostaną wyniki analiz struktury czynnikowej skali oraz wskaźniki rzetelności a także trafność skali, ustalona na podstawie korelacji z innymi narzędziami do pomiaru perspektywy czasowej. Zaprezentowane będą wyniki wybranych badań z wykorzystaniem Skali Ciemna Przyszłość, dotyczące przebaczenia, przestrzegania obostrzeń związanych z pandemią COVID-19 oraz badania zależności między zachowaniem rodziców a bólem i stresem odczuwanym przez dzieci po zabiegach operacyjnych.

Sesja G: 6	
Tytuł	Kto jest nierealistycznym optymistą a kto pesymistą w czasie pandemii? Badania w Polsce, Izraelu i na Ukrainie
Autor/Autorzy	Agata Błachnio ¹ , Julia Gorbaniuk ¹ , Oleg Gorbaniuk ¹ , Aneta Przepiórka ¹ , Małgorzata Sobol ² , Menachem Ben-Ezra ³ , Vitalii Lunov ⁴
Afiliacja	¹ Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II ² Uniwersytet Warszawski ³ Ariel University, Izrael ⁴ Uniwersytet Medyczny w Kijowie, Ukraina
Kontakt	agata.blachnio@kul.pl
Abstrakt	Pandemia w różnym stopniu dotknęła kraje na świecie, ale też ich mieszkańcy od początku mieli inne postawy do wprowadzanych zaleceń, jak i do samej choroby COVID-19. Badania pokazują, że jest to związane z aspektami psychologicznymi. W naszych badaniach sprawdzaliśmy różnice między lękiem przed przyszłością i przed COVID, a także dobrostanem w Polsce, Izraelu i na Ukrainie. W badaniu wzięło udział N=1135 (Polska n=441, Izrael n=432, Ukraina n=262) w wieku od 16-80 lat. Osoby badane uzupełniały następujące kwestionariusze: Skalę leku przed COVID-19, Skalę Lęku przed przyszłością Zaleskiego, Skalę stosowania się do rekomendacji, oraz WHO-5 Well-being Index w trzech wersjach (odnośnie czasu przed i po pandemią oraz dotyczące terażniejszości). W Polsce lęk przed przyszłością był silniejszy niż na Ukrainie i Izraelu. W trzech krajach lęk przed przyszłością i COVID-19 były negatywnie związane z dobrostanem. Wyniki zostały zinterpretowane w świetle dotychczasowych badań i teorii.

ZAMKNIĘCIE KONFERENCJI

18:30